

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת בראשית

להיות שותף עם הקב"ה

"ויכולו השמים והארץ וכל צבאם..."

הגמרא במסכת שבת דף קיט' מביאה:

"כל המתפלל בליל שבת ואומר ויכולו... מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית"

המאמר תמוה ומעלה מספר שאלות:

1. מה הרווח שלנו בשותפות הזו?
2. מה הרווח של הקב"ה בשותפות מעין זו?
3. לשותפות נדרשת השקעה. ככל שהעסק גדול יותר כן תגדל ההשקעה הנדרשת מהשותף (אינה דומה השקעה בחנות מכולת להשקעה בחברה גדולה כמו מייקרוסופט או גוגל... ואם אלו הם פסיק בעולמו של הקב"ה...) כיצד יתכן לומר שבשמירת השבת אנו הופכים להיות שותפים של הקב"ה במעשה בראשית - בכל הבריאה!?
4. והאם כל ההשקעה מסתכמת באמירת "ויכולו השמים בערב שבת!?"

התשובות יובנו על פי משל (המובא בספר מעיין השבוע):

היה ממציא רב כישרונות שזקף המון המצאות ששינו את חייהם של אנשים לזכותו, ואף גרף מהמצאותיו הון רב. יום אחד הוא החליט שהגיע הזמן להירשם בפי ההיסטוריה ולהנציח את עצמו על ידי המצאה שתיטיב עם חייהם של אנשים באופן מעורר השתאות.

הוא יחפש אנשים שלא נמצאה תרופה למחלתם והחליט לעשות כל שיוכל על מנת להביא מזור למחלתם וגמר בליבו ששם הוא משקיע את זמנו וכספו ואולי כך ייזכר לטובה...
הוא פגש באקראי חולה במחלה נדירה שהגבילה אותו בתחומים רבים התוודע אליו והחליט שזהו ייעודו בחיים...

הוא אסף חומר על המחלה, מימן טיסות לוועידות של מומחים בתחום, שכר רופאים אלטרנטיביים וקונבנציונאליים ששקדו יום ולילה למצוא תרופה שתוציא את המסכן מהמחלה הנוראית והנדירה הזו...

לאחר שנים של מחקר הוא המציא תרופה שאמורה הייתה לתת פיתרון הולם ואפשר לחולים במחלה הזו ללכת, לשבת ולאכול בכוחות עצמם. אך דא עקא החולה לא שרד, מת ולא זכה להנאות מהתרופה הייחודית...

מכיוון והמחלה הייתה נדירה ולא נמצא חולה נוסף שישתה ממנה ויתרפא נאלץ מידענו לגנוז את התרופה במרתפי בית החולים לאכזבתו של הממציא הדגול.

חלפו כמה חודשים והנה הוא מקבל טלפון מאחד הפרופסורים שהיה שותף לתוכנית כי נמצא חולה חדש...

הממציא התרגש ומיהר להביא את התרופה ואכן בתוך כמה שבועות החולה עמד על רגליו והתכשיר אף זיכה את היוצר בפרס נובל לתעשייה הרפואית לשמחתם של החולה והממציא!
ניתן בהחלט לומר כי שניהם יצרו את ההצלחה החולה והממציא שאילולא החולה הייתה ההמצאה נגזת לעולמים...

כן הוא הנמשל:

כיוצא בכך בריאת העולם שהרי לא סתם נברא אלא הייתה לו מטרה: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו" (פרקי אבות פרק ו') אבל אם העולם היה נברא והאדם איננו מנצלו למטרתו, להכיר את בוראו ולעובדו לומר לו אני ברייתך... נמצא שכל הבריאה הייתה לשווא!

ובמה בעיקר מגלה האדם את בוראו מכיר בו ומקבל את מרותו? בשבת בקידוש באמירת "ויכולו השמים..." " וכל האומרה בשבת "נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית"

אומר הקב"ה כדאי הייתה לי כל הבריאה בשביל אדם זה שהודה לי עליה וכיבדני על ידה....

שבת שלום ומבורך!

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת